

ÚVODNÍK

Přes velmi lenivou atmosféru a úmorné vedro druhé červencové neděle se pouštíme do přípravy srpnového čísla Kokorských novin XIII/4. Je polojasno a v 18 hodin je na teploměru na dvoře redakce tropických 35°C. A to je už opravdu dost i na zkušené kozáky, natož pro seniory. Zato před týdnem si na rodinné zlaté slavnosti nejeden z našich hostů přibral k posezení na dvoře i světřík. Ale na výrazné výkyvy počasí si postupně začínáme zvykat. A navíc na příští období už předpovídají počasí o něco chladnější.

Ale i v této situaci máme pro naši čtenářskou obec, alespoň pro tu její část, která využívá počítače, dobrou zprávu. Od letošního druhého čísla KN si můžete naše noviny najít na internetu na nových webových stránkách obce Kokory. Stačí tento název „**obce Kokory**“ zadat na vyhledávací a poslední čísla našich novin se tam objeví na stránkách obce v celé své kráse, postupně i barevně, samozřejmě i s krásnými ostrými a velkými fotografiemi v obrazové příloze. To se to budou rozpoznávat domy i osoby na historických a současných snímcích. Ale pozor. Abychom zachovali naši čtenářskou rodinu pohromadě, hlavní zůstává tištěná forma novin, tak jak ji už 13 let známe a proto budeme KN na stránky obce zařazovat s určitým vykalkulovaným zpožděním. Starší čtenář pak bude moci požádat syna či vnuka, nebo i známého, aby mu na počítači stránky obce a novin otevřel a mohl si prohlédnout ve zvětšení a v barvě např. obrazovou přílohu. A mezigenerační bariéra bude aspoň trochu prolomena.

A to ochlazení z předminulého odstavce úvodníku už je tady. Vítězslav nám přinesl 21. 7. celodenní déšť a citelný chlad. Do zahrady se nedalo vkročit, teploměr nedosahoval odpoledne ani na 15°C. Doufáme, že v srpnovém letním čase před „hodama“ budeme psát v úvodníku o teplotách podstatně vyšších. A hlavně o sluníčku. 22. 7. 2011 hlásí ovšem vodočetná stanice u Lenochového vodní stav téměř 190 cm a průtok 4,25 m³ za sekundu, což je 10x více, než v normálu. Trvalo to však jen krátce. Ale dále pořád poprchává. A co obilí? A co ti zatr...španělští slimáci?

Jsme rádi, že se k nám do redakce dostalo už několik fotografií z letních srazů absolventů či žáků kokorských škol. Těšte se, vybereme a budeme zkoumat jednotlivé jubilanty vyššího nebo středního věku či účastníky srazů „obyčejných“ tzv. každoročních. Je až těžko k uvěření, že se na srazy do Kokor těší třeba i ti, kteří chodili do kokorské školy být i jediný rok, např. v době II. světové války. Úlohu při zveřejňování fotografií nám usnadňuje i jejich zasílání v elektronické podobě, což zařídí přímo účastník srazu, případně fotografující syn nebo vnuk. I těmto novým pomocníkům děkujeme.

Pozorný čtenář najde v obrazové příloze i novou členku redakční rady, která je už po operaci kolena v pořádku.

Alespoň pěkný srpen, slunečné září a krásné babí léto přejeme z redakce všem čtenářům Kokorských novin. Kš

Lehké. Kde stojí fotograf KN ?

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA OBCE KOKORY

Zastupitelstvo obce, které se konalo dne 15. 6. 2001 přijalo po projednání a diskusi usnesení, které přinášíme tentokrát v autentické kopírované podobě:

Zastupitelstvo obce projednalo:

1. návrh Zadání změny č. 4 územního plánu sídelního útvaru Kokory
2. důvodovou zprávu k usnesení, včetně její přílohy Vyhodnocení připomínek, požadavků a podnětů dotčených orgánů, krajského úřadu a sousedních obcí k obsahu návrhu zadání Změny č.4 Územního plánu sídelního útvaru Kokory – příloha č. 1,2

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

- došlou poštu
- důvodovou zprávu k usnesení, včetně její přílohy Vyhodnocení připomínek, požadavků a podnětů dotčených orgánů, krajského úřadu a sousedních obcí k obsahu návrhu zadání
- Změny č.4 Územního plánu sídelního útvaru Kokory
- závěrečný účet Mikroregionu Dolek za rok 2010 bez závad (příloha č. 15)
- zprávu z provedené kontroly matriční agendy za rok 2010
- proběhla kontrola na dotaci z Regionálního operačního programu v roce 2011 na modernizaci a zlepšení přístupnosti Zdravotního střediska v Kokorách
- dotace z Programu obnovy venkova 2011 z Ministerstva pro místní rozvoj ČR na revitalizaci dětského hřiště v zahradě Mateřské školy Kokory, příslib dotace ve výši 400.000,-- Kč
- dotace na opravu místních komunikací a zpevněných ploch z Programu obnovy venkova Olomouckého kraje, příslib dotace ve výši 500.000,-- Kč

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- ověřovatele zápisu – Karol Drexler a Drahomíra Lörinczová, program zasedání zastupitelstva obce a jeho rozšíření o volbu člena finančního výboru
- nevydávat obecně závaznou vyhlášku o zachování klidu a veřejného pořádku

- Závěrečný účet Obce Kokory za rok 2010 s výhradou, který obsahoval vše podle § 17 z.č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech ve znění pozdějších předpisů (přílohy č. 3 – 10)

- přijetí opatření k nápravě chyb a nedostatků – opravy účetních případů budou provedeny dle z.č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů a účetní byla poučena o dodržování tohoto zákona

- hospodaření Základní školy a Mateřské školy Kokory, příspěvková organizace, za rok 2010 a převod hospodářského výsledku 8.915,29 Kč do rezervního fondu (příl. č. 11 – 14)

- rozpočtové opatření č. 2 (příloha č. 16)

- jako příslušné podle ustanovení § 6 odst. 5 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním

plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších právních předpisů, v souladu s ust. § 55 odst. 2 stavebního zákona ve znění pozdějších právních předpisů, tj. podle ust. § 47 odst. 5 tohoto zákona, a ust. § 84 odst. 2 písm. x) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších právních předpisů, Zadání změny č. 4 územního plánu sídelního útvaru Kokory v celém rozsahu předloženého návrhu

- členku rady – Libuši Hrubou

- člena finančního výboru – Ing. Dominika Jurečku

Zastupitelstvo obce pověřuje:

- starostku obce k prověření možnosti změny umístění klientky v zařízení odpovídající její diagnóze

Zastupitelstvo obce neschválilo:

- odprodej pozemků v okolí bývalého mlýna Kaláb v Kokorách

Zittová Hana starostka obce

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

V tomto velmi sledovaném odstavci máme bohužel pouze jeden záznam.

8. 6. 2011 se narodila holčička Eliška Mandrholcová

O to více a upřímně vítáme děvčátko mezi nás.

SVATBY

Také sňatek jsme zaznamenali pouze jeden

24. 6. 2011 uzavřeli v Kokorách sňatek slečna Lucie Karasová a pan Antonín Parma.

Kokorské noviny i v zastoupení dalších spoluobčanů se přidávají ke gratulantům. Hodně štěstí.

ÚMRTÍ OBČANŮ

V měsíci červenci opustili naše společenství svorně dva muži nepříliš vysokého věku.

6. 7. 2011 zemřel pan Milan Otčenášek

6. 7. 2011 zemřel pan Antonín Kolář

Budiž jim země lehkou.

Mimo obec zemřela 2. 7. 2011 paní Anna Němčáková.

Také jí budiž ji země lehkou.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

V měsících září a října se přichystáme ke gratulaci pro jubilanty nad 80 let.

8. 9. 2011 oslaví 85 let paní Marie Veselská

18. 9. 2011 se dožívá paní Drahomíra Poláková 81 let.

14. 10. 2011 dovrší paní Jarmila Kubáčková věk 80 let

23. 10. 2011 dosáhne pan Zdeněk Ministr věku 81 let.

Všem jubilantům srdečně gratulujeme a ještě jednou výrazněji k polokulatinám a kulatinám. Hodně zdraví, pohodu a trochu štěstí všem vinšují Kokorské noviny i za ostatní spoluobčany.

Jubilant Zdeněk Ministr spolu s Josefem Nakládalem jako věrní fanoušci kokorské házené a skrytá reklama navíc.

Z OBECNÍHO ÚŘADU

A už jsou před námi hody, které letos oslavíme s jednodenním předstihem v neděli 14. srpna.

Ale už **v sobotu 13. 8.** bude na hřišti TJ Sokol Kokory u sokolovny zahájen celodenní předhodoový program.. **Od 10 do 13.30 hodin** bude zde probíhat **populární turnaj uličních, rodinných, smíšených či jinak sestavených družstev v národní házené** na rekreační, zábavné i vysoké sportovní úrovni. Tradiční přátelská hodová setkání hráčů a hráček budou podporována nejen občerstvením, ale i věrnými fanoušky.

Poté od 14 hodin naváže bohatý program pro děti i dospělé. V případě nepříznivého počasí bude program přesunut do sokolovny. Součástí programu bude i tradiční gastronomická soutěž. Novinkou venkovního programu bude soutěž v hodu břemenem „**Kokorský silák**“ (či siláčka) o poháry starostů a hodnotné ceny se zápisem ustavujících rekordů. Břemena i další ceny pro závod věnovala také pizzerie Sultán. Počítáme i s hodovým či předhodoovým tenisovým turnajem.

Další podrobnosti o předhodoovém odpoledni naleznou občané na úřední desce, na plakátech i na webových stránkách obce Kokory – www.kokory.unas.cz

A ještě pohled na konec měsíce srpna:

V sobotu 27. 8. 2011 pořádá oddíl malé kopané spolu s Obecním úřadem na starém hřišti pod Bramborem „**Rozloučení s prázdninami**“ V rámci této akce proběhne rovněž 2. ročník soutěže sekáčů „**O kokorské brósek**“ Přihlášky sekáčů se přijímají na Obecním úřadě v Kokorách. Podrobnosti o těchto akcích budou závčas zveřejněny obvyklým způsobem.

OPRAVA MOSTU V KOKORÁCH

V současné době probíhají práce na opravě mostu přes Olešnici. Investorem stavby je Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Olomouc. Krajským úřadem Olomouc je povolena částečná uzavírka jednoho pruhu (střídavě vpravo nebo vlevo) do 10.10.2011. Při přecházení cesty dbejte zvýšené opatrnosti a zvláště v době prázdnin apelujte na děti, ať nepřecházejí bez řádného rozhlédnutí. Řidiči jedoucí od Brodku se musí zařadit na konec patřičné projíždějící kolony (tak jak je uvedeno na informační tabuli). Vzhledem k tomu, že není vidět na semafor, počínejte si velmi opatrně. Pár minut čekání se někdy vyplatí. Semafor nelze posunout, protože je umístěn přesně podle schváleného projektu

DALŠÍ OPRAVY V OBCI

Od 1.8. probíhá v zahradě mateřské školy realizace projektu „**Revitalizace dětského hřiště MŠ v Kokorách**“. Investorem je obec Kokory a projekt dále podpořilo **Ministerstvo pro místní rozvoj z programu Podpora obnovy a rozvoje venkova, dotační titul 2** příslibemou částkou **400 tis. Kč**. Než ovšem obdrží obec peníze na účet, je potřeba doložit celou akci spoustou požadovaných dokladů. Celé naše úsilí bude ale odměněno šťastnými úsměvy těch nejmenších, kteří si upravenou zahradu s novými herními prvky zaslouží. Vždyť to byli právě oni, kdo se na počátku projektu podíleli na výběru a umístění herních prvků.

Na další projekt „**Úprava komunikací a zpevněných ploch v obci Kokory**“ jsme obdrželi investiční příspěvek ve výši **500 tis. Kč z Programu obnovy venkova Olomouckého kraje 2011**. Stavba bude započata 15.8.2011 v místní části Altýře s termínem dokončení 24.9.2011. Provedena bude rekonstrukce místní komunikace kolem Kozákového až k úvozu, dále oprava komunikace v zatáčce za Mazurovým a vybudování nových parkovacích ploch v zeleném pásu. Důvodem stavebních úprav je zlepšení stavebně technického stavu stávajících komunikací a umožnění obyvatelům této lokality parkovat mimo vlastní obslužnou komunikaci na samostatných parkovacích stání. Prosim všechny obyvatele o trpělivost při omezeních, která nastanou v důsledku oprav.

Starostka

ÚKLID A ČISTOTA OBCE

Žádám všechny občany, aby v rámci předhodového úklidu odstranili z veřejných ploch všechny stavební materiál, různé stroje a nářadí, nepojízdné automobily a podobně. Pokud bude **po 15. 8. 2011** na obecních pozemcích přesto ještě uložen nějaký materiál nebo odstaveny stroje, bude nutné po dohodě na obci z těchto zabraných ploch zaplatit poplatky. Děkuji za pochopení a zároveň děkuji všem těm, kteří se o obecní parcely před svými domy starají bez nároku na odměnu a úhradu nákladů.

Za velký nešvar ještě považuji posedávání mládeže na schodech u obchodu a ke kostelu. Po jejich odchodu jsou prostory tak znečištěny, že musí druhý den brigádnice vše uklidit. Prosim rodiče, aby na to své ratolesti (někdy i již dospělé ratolesti) upozornili. Jistě všichni víme, koho se to týká. S některými rodiči jsem již osobně mluvila, ale nevím, jestli to má nějakou váhu. Vše je o výchově a tady si troufnu říci, že je ještě co napravovat.

Přeji hezké prožití předhodového víkendu a také zbytku prázdnin. Načerpejte síly do další práce.

Starostka

VELKÁ CENA KOKORY - MEMORIÁL L. HORÁKA

Sportovní soutěže hasičských sborů doprovázejí jejich činnost již po řadu let. Součástí tzv. Velkých cen již po léta kokorský Memoriál Ladislava Horáka. Jeho obětavou činností pro kokorské hasiče znovu po létech připomínáme. Závody v požárním sportu či požárním útoku se v Kokorách konají zpravidla v červnu. na tradičním místě za motorestem ZD Kokory. Letos to bylo 19. 6. a závodilo se na trati 3B muži a 2B ženy. Z tabulek, které jsme v KN od kokorských hasičů obdrželi (podrobnější jsou také ve skřínce hasičů) vyplývá :

Letos dosáhlo družstvo kokorských hasičů při požárním útoku času 21,77 sec a skončilo v dobře obsazeném domácím závodě mezi muži na 12. místě z 18 klasifikovaných. Zvítězili hasiči ze Špičce za 18,10 sec před Olšovcem, Malhoticemi a Jindřichovem. 18. Rokytnice dosáhla času 29,06 sec.

Mezi ženami zvítězilo v Kokorách družstvo Milotic před Paršovicemi a Rokytnicí. Mezi deseti družstvy závodily i ženy z Nelešovic..

Mezi dalšími výsledky zaujalo vítězství mužů i žen Čísařova v přeboru MHJ v Přerově (trojboj – 100m překážek, štafeta a požární útok) a třetí místo kokorských ve Velké ceně Čísařova v požárním útoku 11. 6. 2011.

Do dalšího sportovního klání v požárním sportu i ostatní činnosti přejí našim kokorským hasičům Kokorské noviny hodně sportovního štěstí a úspěchů.

NOVÝ FARÁŘ V KOKORÁCH

Do Kokorské farnosti byl od 1. 7. 2011 jako administrátor (duchovní správce) jmenován arcibiskupem Janem Graubnerem kněz P. Wojciech Zapiór. Dosavadního faráře P. Jiří Koníček na vlastní žádost z Kokor odešel. Pro Kokorské noviny přinášíme krátké představení a vize nového kněze. D. .J.

Vážení přátelé,

od letošního července začínám své působení mezi vámi ve farnostech Kokory, Majetín a Penčice. Jmenuji se Wojciech Zapiór, česky se to určitě lépe vyslovuje Vojtěch Zapjůr, a pocházím z Polska. Narodil jsem se ve městě, které všichni dobře znáte, ale bohužel z té horší stránky - jmenuje se Osvětim. 3. června 2006 jsem se stal knězem a svou pastorační práci jsem začal doma v Polsku. Od roku 2008 působím v České republice, česky jsem se naučil v Kyjově a do Kokor jsem byl přeložen z farnosti Vracov.

Bydlím na faře v Kokorách, kterou chci s pomocí farníků po nejnutnějších úpravách více otevřít veřejnosti. Plánujeme společná setkávání, akce pro děti a mládež, v nejbližší době nás čeká jedna z největších církevních slavností ve farnosti – hody. Oslavíme je v neděli 14. srpna, den před církevní slavností Nanebevzetí Panny Marie, které je zasvěcen zdejší farní kostel.

Slavná „hodová“ mše svatá, na kterou jste všichni srdečně zváni, začne 14. srpna 2011 v 9 hodin. Od 15 hod bude na farním dvoře pro všechny „farní den“ s hudbou, občerstvením a volnou zábavou pro děti i dospělé.

Dále vás zvu na autobusovou pouť do Wadovic, rodiště blahoslaveného Jana Pavla II., která bude 17. září 2011.

Děkuji obci Kokory za příspěvek na zdvojení kostelních oken. Po jejich pořízení selepší tepelná pohoda v kostele a v neposlední řadě také úspory při jeho vytápění.

Těším se na spolupráci s Vámi, řada farníků mi už od mého nástupu zde obětavě pomáhala a pomáhá, zaslouží za to velkou pochvalu a poděkování. Jejich ochota mě příjemně překvapila a jsem jim z celého srdce vděčný.

Kéž Bůh žehná naší práci. P. Wojciech Zapiór – farář

P. W. ZAPIÓR na pohřbu A. Koláře

HORKOVZDUŠNÝ BALÓN

Naše noviny mají možná trochu štěstí na čerstvé „úlovky“ drobných událostí z našeho domácího prostředí, třebaže KN vydáváme v dvouměsíčním časovém intervalu. Čtenáři si jistě pamatují na zachycení přistání vrtulníku záchranné služby na hřišti u sokolovny a za hřbitovem, na nouzové přistání větroně „Za brámkou“ a další aktuality. V letní novinářské „okurkové sezóně“ 2011 máme pro vás ovšem „úlovek“ nový. A tady je.

V páteční večer 15. 7. před devátou hodinou jsem jen tak mimoděk vyhlédl z okna redakce na někdejší Grégrův, nyní již řadu let Stehnův, (pěkně upravený) dům. Těsně nad jeho střechou se vznášelo či tiše plulo něco velkého. Byl to zelenobílý horkovzdušný balon a byl neskutečně blízko. Vyběhl jsem ven, samozřejmě s fotoaparátem a běžel za ním vývozem do Kazňova. Běžel je ovšem velmi silné slovo, nohy mne jaksi v tom okamžiku naprosto přestaly poslouchat a šlo to opravdu ztěžka. Na něco takového jsem nebyl dosud zvyklý. Báľ jsem se, že balon odletí a noviny budou ochuzeny o zajímavý snímek a navíc se zdálo, že nizounko letící balon dosedne někde do naší zahrady v kazňovském úvozu. Balon už pozorovala i paní S. Olšanská a tak jsme se za ním vydali společně a to až na konec úvozové cesty. Bylo jinak naprosté ticho a tak bylo slyšet jen občasné zasyčení plynového hořáku dopravujícího horký vzduch dovnitř balonu. Balon se už nepohyboval a brzy jsme uviděli, že přistál v bezvětví na louce na Kazňově. V koši balonu byly čtyři osoby. Pilot (dá-li se to tak říci), další aviatik na zkušené či v zácviu a dva cestující, pravděpodobně manželský pár. Byl to vyhlídkový let Olomouc Přerov a nešlo o havárii, ale o vcelku klidné přistání vynucené asi meteorologickými letovými podmínkami. Posádka byla v pohodě a mobilem navigovala doprovodná vozidla. Museli jsme jim však trochu pomoci a popsat, jak se jejich vozidla s přívěsem na místo přistání k odvezení balonu dostanou.

Ostatní už našim čtenářům dokreslí fotografie pořízené v posledních už mizejících paprscích zapadajícího slunce. Zázitek paní Olšanské byl ovšem dvojnásobný. Těsně před objevením balonu stál proti ní u zahrad bratrů Zemanových statný srnec, který po krátkém zmateném pobíhání kolem plotu zmizel po cestě na Kazňov. Ale to už vím jen z druhé ruky. Viděl jsem jen impozantní zelenobílý balon, jeho pomalý bezhlučný let a přistání. I tak to byl zajímavý zážitek (až na ty nohy) a rád se o něj dělím s našimi čtenáři. Posádku balonu na Kazňově i s kostelem a klášterem v pozadí najdete v obrazové příloze KN. Kš.

ZNOVU HUČÍNOVI

Podle slibu z minulého čísla KN (a také pod tlakem některých vnějších okolností) pokračujeme v rodinné anabázi Hučínových z „Podkopci“ z čísla popisného 81.

Bylo zřejmé, že zdrojem dalších informací a zajímavých podrobností zůstane pro nás osvědčený Ing. Jan Hučín se svou historickou pamětí a badatelskými sklony a schopnostmi, ale také další příbuzní, z domácích např. sourozenci Kolářovi a, rodina Jiříkova, ale rovněž příbuzní ze dvou rodinných větví, žijících nyní v Čechách.

Dozvěděli jsme se, že právě do Čech, do Prahy, posílají Kokorské noviny, jako naši neplacení distributoři, sourozenci Antonín a Marie Kolářovi. Byl jsem proto rád, že mne náhoda s Toníčkem (tak jsme mu všichni po celá léta říkali) svedla na lavičky před obecním úřadem, při čekání na autobus Prostějovák, který nás oba měl dopravit k lékaři. Domluvili jsme se, že mi Toníček informace o rodině poskytne, a že je ještě doplním např. u Jiříkových. Bohužel na to, alespoň podle první části dohody, už nedošlo. Pan Antonín Kolář totiž, do 14 dnů po této neformální schůzce, náhle zemřel nepříteli dlouho po své šedesátce. Jeho velmi pěkný pohřeb, pod patronací nového duchovního správce

farnosti, za hojně účasti širokého příbuzenstva i ostatních občanů, paradoxně přivedl do Kokor mnohé z těch, se kterými jsme se, v rámci přípravy novinářských materiálů o rodině Hučínových, chtěli setkat.

Klíčovou osobností a studnicí zajímavých informací se pro tuto chvíli stala dcera kokorského rodáka Bohumila Hučina paní Marta Hučínová (nar. 1933), která žije již od války v Praze. První kontakt jsme zaznamenali už při pohřbu (fotografie redakce KN) a využili i její návštěvy v redakci.

Při rozhovoru jsme o její rodině zaznamenali:

Otec paní Marty, pan Bohumil Hučín nar. 19. 10. 1902 v Kokorách následoval svého bratra Vojtěcha do Velkých Popovic, jak už jsme napsali v minulém čísle KN. Vyučil se také bednářem, jak už bylo v rodině zvykem doma, ve „firmě“, kterou vedla po otcově předčasné smrti maminka. Velkopopovický pivovar vyměnil posléze Bohumil za pivovar v Praze Vysočanech a posléze za velkoobchod s lesními plody. Už předtím se na Silvestra roku 1929 oženil. Jeho ženou se stala Anežka Jiříkova z Kokor č.p. 100, což se následně promítne i do dalšího vyprávění. K Jiříkovým pak jezdily obě děti Marta (1933) a Bohumil (1934) k babičce a dědovi (Marie a František Jiříkovi) a také k mamčině sestře, tetě Stázi. V době smrtelného nebezpečí – za Heidrichiády – byly obě děti do klidnějších Kokor z Prahy doslova ukryty a chodily zde po celý školní rok 1941–42 i do obecné školy a objevily se i v současnosti v našich novinách na dobových válečných fotografiích, ale také na současných fotografiích ze srazů spolužáků. Jejich návštěvy příbuzných pak trvaly i po válce. Jako soused Jiříkových z Pusté si je dobře (jako výrostek) pamatují jako prázdninové hosty z padesátých let. Oba adolescenti poznamenali Prahou, s brýlemi, Marta s copy, Bohumil s přezdívkou „Bobena“, kterou údajně dodnes moc rád nemá.

Paní Marta Hučínová (zůstala svobodná a v současnosti se stará o další čtyři pražské seniorky) si toho ze svých kokorských pobytů pamatuje opravdu hodně. Jména i podobu spolužáků, kde kdo bydlel a dobře si uvědomuje, co je v Kokorách nového. Na cestě na návštěvu její spolužačky a příbuzné paní Marie Dvorské Dopitové, jsme prošli i rodící se ulici Olomouckou. Paní Marta pak bez větších potíží vyjmenovávala někdejší majitele domů v původní zástavbě od Přehnákových až po Zahradníkovu řeznictví. Obě spolužačky můžeme vidět také na jiném místě našeho listu před obecním úřadem na společné fotce ze srazu spolužáků.

Její bratr Bohumil Hučín, rovněž „Pražák“, má 4 děti, 3 syny a dceru. Vystudoval medicínu a jeho pražské životní osudy a mimořádná lékařská proslulost jsou natolik zajímavé a inspirující, že si zaslouží samostatné zpracování.

Nositelka stejného rodového jména paní Blažena Hučínová nás upozornila, že pražský MUDr. Bohumil Hučín nebyl jediným lékařem v jednotlivých větvích rodu. Nemyslela tím ovšem svého zemřelého manžela MUDr. Josefa Hučina, ale o generaci staršího MUDr. Lamberta Hučina, brněnského a později amerického gynekologa. Také k němu a jeho dětem se později vrátíme. Už dnes se nám však díky vstřícnosti zápisovárské rodiny podařilo získat jeho vzácnou fotografii. Paní Marta Hučínová byla zcela překvapená, že o Lambertovi (poměrně neobvyklé jméno) víme a její (či Bohumilovy) informace o pátrání po něm v USA budou jistě mimořádně čtivé. Kš

ZLATÁ SVATBA – PODĚKOVÁNÍ

V sobotu 2. července 2011 proběhla na obecním úřadě „zlatá svatba“ manželů Aloise a Bohumily Košťálkových. Oslavenci, rodina i ostatní účastníci a hosté děkují obecnímu úřadu Kokory za důstojně a velmi pěkně připravený vzpomínkový akt v obřadní síni obce, připravený k této malé rodinné slavnosti. Poděkování směřuje zejména k místostarostovi obce panu Františku Koutnému, paní Ireně Lichnovské a zejména také k malým a milým gratulantům z mateřské školy Kokory, k paní učitelce Sylvě Pavlů a všem, kteří se na přípravě a realizaci úspěšného průběhu této akce jakkoliv podíleli.

Podpisy do pamětní knihy. Foto rodinný archiv.

Manželé Košťálkovi zároveň touto cestou děkují upřímně a srdečně za četná osobní blahopřání a ocenění ze strany přátel i ostatních spoluobčanů i za návštěvu spolužáků a zástupců Sokola.

Klíčovému dopravci panu Ladovi Němčákovi z Nelešovic a jeho spřežení posílají poděkování a pozdrav zejména ti z hostů, kteří se poprvé v životě svezli na historické hanácké bryčce a zároveň tak mohli absolvovat okružní vyhlídkovou jízdu po naší obci a doporučit spřežení i vozataje do obrazové přílohy KN.

NESMÍRNĚ ZAJÍMAVÁ KNIHA

Prší a prší (po dvacátém červenci), televizní seriály jsou pořád stejné (a dokonce staré) a tak možná přijde k chuti po čase dobrá a zajímavá knížka. Pro poučení i pro zábavu. Jednu takovou mám právě před sebou, dokonce s osobním

věnováním autora. Jméno leteckého historika a aero-archeologa, kterým je pan **Jan Mahr** ze slovácké Miroslavi, není pozornému čtenáři KN úplně neznámé. Část podkladů pro jednu z kapitol získal také u nás v Kokorách. Právě vydaná kniha se jmenuje „**Vzpomínky na neznámé letce**“ a fundovaným a erudovaným způsobem pečlivě, ale čtivě mapuje osudy spojeneckých letců, kteří bojovali a mnozí i zahynuli na konci druhé světové války nad územím Moravy a Slezska. Jedna z nevýraznějších kapitol se věnuje právě letecké bitvě nad Přerovskem a Olomouckem 17. 12. 1944 a dotýká se např. Olomouce, Troubek, Dluhonic, Rokytnice i našich Kokor.

Na přebalu knihy J. Zdiarský zapsal m.j. :

Toto téměř pětisetstránkové dílo je zajisté tím nejlepším, co bylo až dosud na téma letecké války 1939-45 nad Českými zeměmi publikováno. Autorova výpověď je souhrnem mnohaletého bádání v archívech, obecních kronikách a mezi pamětníky, kontaktů s dalšími badateli a historiky, a v neposlední řadě výsledkem neúnavného pátrání po účastnících leteckých bojů nad Moravou a Slezskem, nebo jejich rodinách ve Spojených Státech, Velké Británii i Německu, následné korespondenci a mnohdy i osobním setkáním. Další zvláštní rozměr těmto příběhům dávají výsledky aero-archeologie, kdy jsou historické informace doplňovány o výsledky terénních průzkumů a vyzdvihování trosk havarovaných strojů.

Knihy přináší na tisíc autentických fotografií a cesta k jejímu získání vede zatím nejlépe přes některý internetový vyhledávač po zadání textu: **Jan Mahr Vzpomínky na neznámé letce**, případně i přes redakci KN na dobírku (500 Kč + poštovné a balné). Ke knize se (po konzultaci

s autorem) ještě rozhodně vrátíme, jsme to našemu „domácímu příběhu“ pracovně nazvanému „Kokorský Liberátor“, jeho účastníkům a pamětníkům, určitě ještě dlužni. Kš

Pozn: Panu Mahrovi jsme před léty přislíbili, že některé fotografie zveřejníme v našich novinách až po vydání jeho knihy Ted' máme už snad volné ruce a naši čtenáři se mohou těšit. Zakoupení uvedené knihy jsme doporučili i obecnímu úřadu a to nejen v Kokorách.

POŠTOVNÍ HOLUBI

Mnozí z našich čtenářů určitě znají ustálení slovní spojení ze školních lavic „**již staří Římané**“, které má dokladovat, že ta nebo ona věc je známá již po mnoho let, např. od starověku. Beze zbytku to platí o poštovních holubech, jejichž až zázračných schopností využívá člověk už opravdu velmi dlouho. Dnes je chov a výcvik poštovních holubů sportem či koníčkem. Ušlechtilým, náročným a poměrně nákladným. Ale když chytne, tak to opravdu stojí zato.

Holubaření má samozřejmě svou tradici i u nás v Kokorách. Často však šlo o chov holubů ostatních plemen či druhů a ti poštovní byli jakousi třešničkou na dortu. Jen jako vzpomínku uvedeme alespoň namátkou pár jmen některých známých kokorských holubářů, i když holubi měli své místo snad v každém druhém kokorském stavení. Na fotografii v předcházejících číslech KN jsme už viděli na chovatelské výstavě na školním dvoře K. Fialu z Haltýř. Přidáváme však i jména L. Barana st., J. Vrby, J. Derky, Fr. Zemana, připomínáme holuby Bradovy, Horákovy a dalších chovatelů. Zvláštní postavení zaujímal mezi nimi z té nejstarší generace pan Kupka ze stavení nad Olešnicí „Na Kopci“, který se později věnoval holubům i komerčně, takže někteří říkali, že to byl holubářský „handlíř“. Každopádně byl mezi dalšími rodinami v obci jmenován zásadně jako „Kupka holubář“.

Pro novější informace zejména o poštovních holubech jsme si zašli doslova až do holubníku jediného současného oficiálního chovatele, spolužáka a kamaráda pana Ladislava Jemelky do jeho domu na břehu Olešnice. Ten začínal ve speciálním spolku chovatelů poštovních holubů v Lukové. Spolek měl sběrné místo (kde se holubi nasazovali a pak odváželi na místo startu) u Mackovíků v Lukové a další právě ve skromných podmínkách v Kokorách, v někdejší výměně staříčka Koláře na konci pozdějšího domu Bártových či Ševčíkových, v místech, kde dnes sousedí nezažehatelný zelenožlutý dům se sousedním domem Poštulkovým. Členem tohoto spolku, ze kterého L. Jemelka záhy odešel do spolku v Přerově, byl také pan Zdeněk Havlík, jehož hejno jsme mohli pozorovat na střeše či ve vzduchu např. při cestě na hřbitov či do kostela..

U pana Ladislava Jemelky, který je ve spolku v Přerově se svými kokorskými „pošťáky“ již zhruba 40 let, jsme nasbírali kupu informací, odborných i popularizačních. Snad zaujmou i část čtenářů KN.

Dnes jsou poštovní holubi i ze širšího okolí nasazování v klubovém středisku v Přerově za hřbitovem do nového speciálního vozidla, které je na vlastní náklady chovatelů odváží na místo startu a vypuštění až do vzdálenosti kolem tisíce kilometrů. Mezi vzdálenějšími startovními místy uvádí L. Jemelka např. Ostende v Dánsku, Brusel i další města např. v Německu..

Aby se „závodníci“ v čase co nejkratším dokázali spolehlivě vrátit do Kokor na břehy Olešnice, na známé

střechy a do holubníku, je nutný výcvik tzv. výletků, mladých začínajících holubů. Tyto letošní mladouchy připravené k výcviku se nám podařilo přímo v holubníku vyfotografovat a čtenářům je, jako budoucí reprezentanty naší obce, oficiálně představujeme. Jakým způsobem výcvik probíhá, jsme ovšem opomenuli vyvěstět.

„Mladouchi“ připraveni k výcviku. Foto redakce.

Jako někdejší mladičský a krátkodobý chovatel tzv. „moravských pštrosů“ jsem si vždy laicky představoval chovatele „poštáků“ vyhlížejícího a očekávajícího návrat holubů z dalekých krajů s připravenými hodinami. Byl jsem nakonec rád, že jsem se dozvěděl, jak to v současnosti u vybavených chovatelů probíhá. Chovatel už nemusí na holuba celé hodiny čekat (samozřejmě, že přece jen čeká se zvědavostí a nedočkavostí). Na stěně v obýváku či na chodbě visí malá krabička s elektronickým vybavením, která zaznamená přilet závodníka a další údaje z čipu, který je na statečném letci upevněn. Na středisku v Přerově či na vyšším místě Regionálního výcvikového střediska v Olomouci se pak počítačově zpracují, vytisknou a vyhodnotí základní údaje, kdy který holub, v jakém čase a jakou rychlostí z daleké cesty přiletěl.

Z těchto trochu tajemných údajů jste už jistě poznali, že tu musí jít o pevně zakořeněnou zálibu, zábavu, ale také o všestranně náročný sport. Náročný na prostory, krmivo, genetický fond, čas, péči a výcvik i spolkové povinnosti. Vždyť větší chovatel pečuje i o 100 holubů, střední zhruba o 50. Také „naši“ kokorští holubi získali v průběhu času nejedno ocenění. Např. na trat' Brusel - Kokory se nasazuje najednou až 10 holubů.

Na speciálních výstavách poštovních holubů reprezentují jednotlivé chovy odbornou komisí vybraní jedinci, kteří kromě výstavního exteriéru musí mít nalétáno alespoň 3500 km. Možná mezi ně patří i ti z naší obrazové přílohy. V barevném provedení přílohy KN na internetu jistě zasvítí i krásným leskem svého peří.

Jak to jen ti holubi dělají, že trefí téměř vždycky domů, k nám do Kokor, ale i do jiných domovských holubníků, to já opravdu nevím. A možná to přesně nevědí ani ti největší odborníci.

Panu Ladovi Jemelkovi a přátelům, kteří mu jakkoliv pomáhají, děkujeme za inspirující nahlédnutí do zajímavého chovatelského světa. Za případné odborné nepřesnosti se předem omlouváme a pokud bude třeba, tak je příště uvedeme na pravou míru. KŠ

SETKÁNÍ PO LÉTECH

Tradiční rubriku našich novin o srazech absolventů kokorské školy nemůžeme rozhodně vynechat. Už v době přípravy srpnových KN XIII/4 se těšíme na sraz ročníku 1938 „po poledni **ve čtvrtek po hodech**“, ale to už je všeobecně známo. Vraťme se raději ke srazům, které už úspěšně proběhly v letním období. Zvláštní pozornosti si zaslouží tzv. srazy jubilejní, tj. u příležitosti např. kulatých narozenin účastníků od 40 do 80, případně kulatá výročí, vztahující se k ukončení školy.

Možná nebudeme moci vyjmenovat účastníky všech srazů, ale jubilující osmdesátníky určitě vynechat nesmíme a nemůžeme. Tentokrát u školní zidky (mohutný jehličnan tam v době jejich školní docházky určitě ještě nebyl) se zleva představili: B. Mandrholcová, D. Zemanová, A. Habáň, K. Nakládal, M. Bartlová, J. Mádr, F. Marková, V. Březovská, Z. Habáň, J. Horníčková (dodala elektronicky fotografie), J. Hučínová, L. Švébišová, J. Dvořáčková. Někdejší žáci kokorské školy si prohlédněte v obrazové příloze.

Ještě o rok starší (ročník 1930) jsou účastníci srazu na dalším obrázku. Vytištěné fotografie nám přinesl do redakce osvědčený spolupracovník KN pan Vladimír Kozák. Ukázalo se však, že kvalita tisku by po přenosu do novin neobstála a tak jsme hledali cestu k původním snímkům z digitálního fotoaparátu. Ty vlastnila paní Božena Volavá, rozená Sládečková (od lávky), nyní bydlící v Brně, která nám je také ochotně na elektronickou adresu redakce poslala. Děkujeme. A to je nejsnadnější cesta, jak dostat snímky ze srazu, nebo i z jiných akcí, do našich novin. Účastníci srazu mají v tomto případě za sebou důležité budovy obce – faru, klášter a obecní úřad.

V následující skupině spolužáků různých ročníků jsou zdaleka nejmladší spolužáci narození v posledním roce války, v roce 1945. Ti pohostinné místnosti Kokoráčku při svém každoročním srazu ani neopustili a u okna se rozesadili či rozestavili zleva takto:

stojící – J. Košťálek, J. Ptáček, A. Blumová, J. Přikryl, F. Zeman, B. Draisaítl, P. Obzina
sedící – H. Dvořáková, K. Rábová, M. Pavlíčková, J. Lenertová, A. Peluhová, J. Ministrová, M. Dvorská, O. Vozihnoj

Salonek nám stačí. Foto archiv třídy.

Poslední skupina, jejíž foto jsme také dostali elektronicky, se postavila k pomníku padlých, ovšem fotografie je pravděpodobně zrcadlová, to jest záměna levé a pravé strany. Ze stojících jsme zleva poznali : A. Bluma, XY, XY, R: Pokorná, M. Rygal, O. Lichnovská, XY., B. Zapletalová.. Sedící M. Pavlíková, Vitoslavská, Janalíková, O. Melounová. Snad poznáte v obrazové příloze či na internetu i ty ostatní.

MALÁ KOPANÁ

Oddíl malé kopané 1. AC KOKORÁČEK se zúčastnil 25. – 26. 6. v Českém Dubu **1. ročníku neoficiálního mistrovství České republiky v malé kopané**, který pořádal náš kamarád a výborný fotbalista **Luděk Zelenka**.

Dvoudenního turnaje se nakonec zúčastnilo 48 týmů. Kokory byly naložovány do tzv. skupiny smrti, ve které měla mužstva (mimo našeho) ve svých řadách aktivní fotbalisty. Hned v 1. utkání jsme nastoupili proti KLOKAN KLUB PERON, za který hraje právě Luděk Zelenka. Ten nám (kamarád ne kamarád) dal tři goly a prohráli jsme 0:4. Ve druhém utkání jsme nastoupili proti klubu STARÁ GARDA PFC a prohráli jsme 1:4. SCIO TEAM nás porazil 2:0 a ve skupině jsme obsadili čtvrté místo. V další naložované skupině se nám už dařilo herně i výsledkově. Po výsledcích KLIKAŘI – 1. AC Kokoráček 1:5, MIZUNO STARS – 1. AC Kokoráček 1:3, GOALS BUSTER – 1. AC Kokoráček 1:2 jsme skupinu bez porážky vyhráli.

V neděli jsme nastoupili proti polskému týmu MKS POGOŇ PIESZYCE, který jsme porazili 5:0. V dalším zápase jsme po boji podlehlí týmu J-EITE 5:7. V posledním nedělním zápase jsme porazili mužstvo s podivuhodným názvem KOMORNÍ ORCHESTR FOTBALOVÝCH KOPYT 2:0.

O branky našeho mužstva se podělili: Aleš Winkler 10, Pavel Drmola 5, Jiří Habán 2, Lukáš Stropke 2, Petr Džujík 1, Pavel Poučenský 1, Patrik Bartl 1, David Koutný 1.

Celkově jsme se umístili na 37. místě, což pro nás byl v tak silné konkurenci úspěch. Velké poděkování patří našim fanouškům, kteří pro nás vytvořili při zápasech bouřlivou atmosféru, jakou na turnaji nemělo žádné jiné mužstvo.

Naši fotbalisté mezi hosteskami. Archiv pořadatelů.

Otvírání prázdnin pro děti jsme připravili i s ohledem na počasí neobvykle až na 16. července. na starém hřišti pod Bramborem. Díky sponzorům jsme mohli pro děti zajistit cyklodráhu, která byla využita po celou dobu akce. Pro děti jsme připravili také dětskou diskotéku, opékání špekáčků, trampolíny, stezku odvahy a pro velký zájem ze strany dětí bylo do programu zařazeno i malování barvami na obličej. V podvečerních hodinách zazněly folkové skladby a písničky a později rozproudila zábavu místní rocková kapela Codiak.

Tancovalo se až do pozdních nočních hodin a podle průzkumu to byla velmi dobrá akce.

Ještě jednou bychom chtěli poděkovat všem sponzorům, kteří se podíleli finančně na postavení cyklodráhy pro děti. Dík patří také našim manželkám, přítelkyním i fotbalistům za vzornou obsluhu.

Budu jezdit celé prázdniny. Foto E. Zitta

Turnaj v malé kopané ve Velkém Újezdě byl dalším sportovním kolbištěm pro 1. AC Kokoráček. Za účasti sedmi týmů jsme nakonec skončili na třetím místě. Na turnaj jsme odjžděli značně oslabeni o hráče základní sestavy, ale i tak jsme bojovali.

Pozor na škůdce. 29. 6. v odpoledních hodinách jsme opravovali cestu na staré hřiště. Při provádění kontroly až k samotné dřevěné chatce u hřiště jsme zaregistrovali škodu na betonové šachtě pro vodu, kde byly poškozeny dva betonové poklapy. Ihned jsme informovali obecního strážníka a společně hledali pachatele. Po delším pátrání za pomoci místních obyvatel byl viník dopaden.

Co bude dál? Na 27. 8. 2011 připravujeme ukončení prázdnin pro děti. Bude probíhat i turnaj v malé kopané. O

akci budete včas informováni z plakátů. A hned další den **28. 8. zahajujeme podzimní část ligy malé kopané.**

Připravili a do redakce předali P. Poučenský a V. Kopečný.

TENISOVÝ KURT V AREÁLU SOKOLOVNY

Tak jsme se dočkali. V areálu sokolovny se podařilo po zkušebním provozu v závěru června zprovoznit a oživit nový tenisový kurt s umělým povrchem. Kromě základního tenisu je zde možno hrát (samozřejmě ve vhodné obuvi a za dodržování provozního řádu) i nohejbal a je možná poměrně snadná přestavba i na volejbalové hřiště. Povrch je barevný a je tvořen umělým trávnikem s vyznačenými lajnami, doplněným velmi jemným křemičitým pískem. Bylo vybudováno i nové oplocení. Vybudování a zprovoznění kurtu bylo umožněno velkorysým sponzorským počinem a pochopením pro potřeby Sokola a kokorské tělovýchovy a sportu ze strany známé firmy Levior. Majiteli a celé firmě, která nesla rozhodující břímě nákladů i těm, kteří se menšími podíly přidali (firma METRUM a pokrývačství Habáň) vyslovuji Tělocvičná jednota Sokol Kokory a jejím prostřednictvím všichni milovníci tenisu a zdravého pohybu vůbec, srdečný dík a vděčnost.

Jsmo opravdu rádi, že se díky tomuto přístupu zařadily i Kokory mezi obce, které umělý povrch na svých sportovištích, či alespoň jejich části, mohou využívat. Teď ještě zaktivizovat či získat zapálené tenisty všech věkových kategorií, kurt řádně dlouhodobě udržovat a provozovat, případně dovybavovat jeho zázemí. Výbor T. J. Sokol Kokory se obrací na všechny hráče, sportovce a v této souvislosti zejména uživatele kurtu, aby nám toto nové moderní sportovní zařízení pomohli chránit a společně o něj pečovat.

Při výstavbě kurtu bylo na kostel ještě vidět

Po dohodě s donátorem uvádíme kurt do oficiálního provozu (hraje se ovšem přes deštivé počasí už měsíc) předhodovým dotovaným tenisovým kláním nazvaným zatím pracovním názvem **KOKORCUP 2011**. V rámci předhodového sobotního odpoledne 13. srpna bude kurt zdarma k dispozici pro účastníky připraveného speciálního turnaje smíšených rodinných a přátelských dvojic a to od 14 do 18 hodin .a v případě většího zájmu po celý den. Pokud by vznikl časový prostor mezi utkáními turnaje, mohou si zdarma zahrát i příchozí. Proto rakety a míčky sebou.

Foto redakce: První, zatím nevyškolení, sběrači míčků středního a staršího věku při zahájení zkušebního provozu.

Pravidla turnaje a způsob přihlášení budou včas zveřejněny. Předpokládá se, že tenisté využijí všech dobrot, které házenkářský uliční turnaj a předhodové odpoledne (a případně i večer) poskytne a zúčastní se jako závodníci či diváci i dalších zajímavých soutěží. Těšíme se. Hlavně aby vyšlo počasí. A hlavně se nestydět a nastoupit. KŠ

DESET LET OBCHODU S KRMIVY

1. srpna 2011 tomu bylo právě deset let, co paní Marcela Nezvalová Kokory č.p. 192 otevřela svůj obchod s krmivy. Zdravá výživa zvířat i lidí, to byl záměr obchodu s příjemnou a moderní výlohou, se kterým šla do podnikání naše kokorská občanka. Ke krmivům přibýlo i ovoce a zelenina, např. i zeli na krouhání a brambory na uskladnění i některé další produkty. V první linii však zůstávají plnohodnotná, citlivá a vyvážená krmiva pro zvířata. U některých speciálních (antialergických) a vysoce kvalitních krmiv pro psy se paní Marcela stala dokonce jejich výhradním prodejcem. I naše Kokorské noviny zaznamenaly, že se k prodejně stahují např. i divoké kachny, které si docházely jako ochočené pro svou denní dávku krmení, ovšem pro prodejnu bez výraznějšího obchodního zisku. Prodejna má už své stálé, domácí i cizí zákazníky. Jejím otevřením a plynulým garantovaným provozem byla nabídka obchodních služeb v naší obci velmi vhodně doplněna. Stabilitu, přiměřené obchodní úspěchy a spokojené zákazníky přejí do dalších let Kokorské noviny.

Foto redakce. I školáci vědí, kde dobře nakoupit pro své zvířecí mazlíčky či zdravě pro sebe. KŠ

VÁLKOVA DECHOVKA

Podařilo se nám, asi u Štěpánových, objevit zajímavou fotografii. V sále U Dohnalů je postaveno neobvyklé částečné rohové podium (normálně bývalo přes celou šířku sálu v jeho čele). Na čelní stěně sálu visí výzdoba, přející dobrou zábavu. Představuje černobílá šachistická pole a šachovou figuru koně. Je to tedy asi z období čilého sokolského šachistického kroužku či oddílu, vedeného zhruba v tuto dobu mladým Zdenkem Matonohou. Šachisté si tehdy dokonce postavili v sokolovně vlastní klubovnu, která byla později po skončení činnosti oddílu upravena na dnešní kuchyni sokolovny. Ale to je jen na dokreslení doby.

Hlavními aktéry černobílého snímku jsou však kokorští muzikanti (samozřejmě i z okolních obcí) pod vedením kapelníka tzv. velké dechovky, ředitele kokorské školy Aloise Války. Pravděpodobně nacvičují na jednu z úspěšných přehlídek dechovek, na kterých získali četné úspěchy. Ta opravdu velká dechovka byla však ještě podstatně početnější. Přes pomoc jednoho z muzikantů na snímku Vladimíra Lichnovského (zde mladší) se nám však nepodařilo všechny muzikanty (zejména ty cizí) plně identifikovat. Děláme si naději, že po vytištění článku v KN se s další pomocí některý z pamětníků či muzikantských rodin (např. Alois Hradílek) přihlásí a na velkou obrazovku promítnutý snímek nám pomůže doplnit.

A teď k obrázku. Kapelník je sice obrácen zády, ale o jeho osobě není snad pochyb. Před ním v půlkruhu sedí silně obsazené klarinety a křidlovky. Zleva „Ferda“ Pokorný otec, Lad'a Pokorný syn, Lad'a Tomašík, XY, nejmladší Jarek Pokorný, dva Vladimírové, Nečesaný a Lichnovský ml., XY. Půlkruh uzavírá či začíná dlouhověký stále aktivní muzikant Lojza Hradílek. Druhou řadu sedících trumpetistů začíná od podia žeravský Antonín Uvíra (také kapelník), XY, Jiří Pavlík, XY, Oldřich Spurný. Další sedící řada je na podiu a v ní zleva XY, František Dohnalík mladší, Karel Krkoška a Vladimír Lichnovský starší (také kapelník). Za nimi stojí s těžkými kalibry tub Otto Šiška, Stanislav Juřica a František Dohnalík starší. Činely třímá Inocenc Šromota, u velkého bubnu vidíme učitele Jana Štěpána. Trošku záhadou je postava chlapce u malého bubínku (estadrata). Je to už určitě nástupce Jiřího Války, podle věku a znalostí by to mohl být František Zeman mladší (uvidíme, co na to řekne, až se zastaví v redakci), případně i někdo, kdo bubínek snad po něm okupoval krátkodobě.

Existuje i skupinová fotografie té opravdu největší kokorské dechovky, kterou jsme už v KN poměrně dávno publikovali. Máme o ni znovu zájem, abychom ji mohli

naskenovat a archivovat. Snad do podzimu do besedy s muzikanty ještě něco objevíme.. Kš

MARATON ZUMBY

K ukončení cvičební sezóny Sokola Kokory jsme naplánovali MARATON ZUMBY v sále sokolovny. Uskutečnil se v neděli 26 června od 14 hodin. pto případné diváky i účastníky jsme připravili posezení s možností občerstvení na hřišti, uzený kabanos, obvyklá nabídka nápojů, sladkosti. Účastníci si také mohli prohlédnout a vyzkoušet nový tenisový kurt (zahájení zkušební provozu), zahrát si „pinec“ a hlavně zúčastnit se „zumba maratonu“. (Pozn. redakce: škoda, že možnosti mimo cvičení byly využity minimálně).

Cvičební či taneční maraton trval dvě a půl hodiny. Dvě oblíbené cvičitelky – naše Jitka a hostující Nikča z Majetina se střídaly ve svižném rytmu, přítomné dívky a ženy cvičily, tančily, vlnily se se zápalem a odhodláním vydržet až do konce. Řečeno ústy mladých – byl to „masakr“, pot crčel, tváře hořely, svaly se chvěly, ale vydržely všechny. V této disciplíně bych opravdu všem udělila absolutorium. Podle diváků, zejména mužů, byl na cvičenky pěkný pohled, půlrok pravidelné zumbly se projevil v pohybu i postavě.

S politováním musím konstatovat, že co se týče účasti místních, byli v menšině. A nemyslím, že by to některým trochu „opleskaným“ či „boubelatým“ slečnám neprospělo. Ale asi je jednodušší zabrblat si, že se v Kokorách nic neděje. Kdo by si cvičení pro postavu a pro zdraví chtěl vyzkoušet, bude mít novou možnost,, po prázdninách opět zahajujeme pravidelné cvičení zumbly. **Hned první pondělí v září od 19.30 do 20.30** v tělocvičně sokolovny a pak pravidelně každé další pondělí. Jsme docela dobrá parta a rádi přivítáme všechny zájemce.

Zumba a dokonce dvě a půl hodiny. Foto redakce

Nesmím opomenout poděkovat všem, kteří se na zajištění předprázdninové akce podíleli – L. Hrubé a R. Veselskému za zajištění pitného režimu, H. Zemanové a K. Blumovi za vytrvalost u udrmy a M. Pavlíkovi za ozvučení, které se už učíme využívat. První hráče, kteří v rámci zkušební provozu posvětili kurt, vám představí foto v obrazové příloze.

Lepší zbytek prázdnin v srpnu a dobrý start do nové cvičební sezóny v září přeje Draha Lörinczová.

NA MYSLIVECKÉ CHATĚ

Ke konci června pořádali myslivci mysliveckého sdružení Hradisko Kokory vyhlášené tradiční myslivecké poledne s ochutnávkami mysliveckých specialit. Z dřívějších let jsme věděli, že lidé už přicházeli o hodinu dříve a nevádlilo jim, že si musí ještě nějakou tu dobu počkat, až mistři kuchaři otec a syn Dohnalové začnou vydávat zakoupená myslivecká jídla.

Trochu jsme se poučili a letos už vydávali jídlo o něco dříve, tak aby nevznikali fronty. Přicházející lidé z širokého okolí si mohli tedy letos odebrat jídla hned a tak bez čekání je i konzumovat. Mysliveckých specialit bylo opravdu dost a tak někteří lidé měli i tři chody. Jako každoročně jsme vydávali lidem i další jídlo s sebou domů. Mnoho lidí ochutnávali jídla venku v přírodě pod velkými stany, poskytnutými ochranu před sluncem. Že byli lidé spokojeni s jídlem, o tom svědčily prázdné talíře. Tradiční pravý srnčí guláš, divočák se zelím, srnčí na smetaně, řízek z divočáka, býčí láska, to vše si mohli návštěvníci mysliveckého poledne za pár desítek korun koupit. Lidé si i na cestu domů kupovali i několik makrel. Letos myslivci čepovali oblíbenou 11° pivo Zubr Přerov, tradiční kofolu a podobně. V odpoledních hodinách jsme spatřili skupinku asi 30 děvčat na kolech, která přijela na mysliveckou chatu až z Přerova. Říkala nám, že jsou po mnoha kilometrech jízdy na kolech vyčerpaná a chtějí ochutnat zdejší myslivecké speciality. To vše jim bylo splněno a po asi dvouhodinové zastávce na myslivecké chatě pokračovala děvčata jízdou na kolech dál krásnou přírodou. Všechna jídla se jako vždy snědla, vše se vypilo a tak v podvečer jsme mohli sledovat poslední odcházející spokojené lidi směrem domů. Myslivci všem děkují a už teď se těší na další setkání s vámi. Za myslivce M. P.

ASPOŇ JEDNA DOBROTA Z LOŇSKA

Abychom připomenuli loňské předhodové odpoledne a jeho úspěšnou kulinařskou soutěž zákusků a ostatních nepečených dobrot, přinášíme jeden z **oceněných receptů a to od paní Libuše Hrubé:**

Mandle v sušené švestce. Vypeckované sušené švestky naložíme do rumu (nemusí být). Potom do každé vložíme půlku oloupané mandle a namáčíme do rozpuštěné čokolády. Můžeme obalit v kokosové moučce a do každé švestky zapichnetout párátko, abychom si při jídle neupatľali prsty.

Pokud se tento recept u vás zabydlí, přejeme dobrou chuť a připomínáme, že tato populární soutěž včetně povinných degustací bude na předhodovém odpoledni na hřišti u sokolovny pokračovat i letos (proslová se, že půjde o slané pečivo). Nezapomeňte přijít a ochutnat, co naše kokorské kuchařky a cukrářky dovedou.

MOBILNÍ SENIOŘI

Je pochopitelné, že s rostoucím věkem se některé dovednosti mění, nebo dokonce ztrácejí, ale je třeba si nějak poradit. Pro toho, kdo byl zvyklý na kolo, pak postačuje, jako pojistka stability, upravená či speciálně vyrobená tříkolka, navíc doplněná o možnost převážení menších nákupů apod. A pokud slouží nohy, můžete takovou tříkolku vidět téměř denně mezi Kokorami a Brodkem. Vitálně a vytrvale ji užívá (přes svá léta) neúnavná S. Gajdošíková. Na elektrické koloběžce jsme mohli již před léty sledovat rovněž seniora J. Fialu a J. Lörincze. Na kole s přídavným motorkem kolem nás do kopce u pivovaru čas od času „profrčí“ paní Menšíková. Poslední výkřik techniky, elektrická masivní tříkolka se snadno pohybuje také po Zápivovářích, ale zajede i do obchodů a výjimečně si troufne i přes silnici. Tříkolku řídí a ovládá paní Milada Bradová, která ji dostala jako dárek k osmdesátinám. Možnosti jejího volného pohybu po obci se tak podstatně zvětšily a život po jubileu zkvalitnil. Senioři tak využívají i moderní techniky. Opatrnosti však nikdy nezbyvá a my ostatní budme vstřícní a ohleduplní. Stroj i řidičku sledujte v obrazové příloze. Kš

RANČ NA KAZŇOVĚ

Toto starobylé a trochu tajemné jméno se objevuje v tomto čísle KN opakovaně. Pro ty méně znalé jde o jméno kopce nad obcí, na který se dostanete jak z Haltýř dvěma vývozy a dalším vývozem (češtinářsky správněji snad úvozem) ze Zápivovář. Pamětníci z okolí jako děti na Kazňově sáňkovali, zejména ve zmíněných úvozech a v poklidu v tzv. Bartlově dolině. Dnes vedou přes Kazňov za příznivých sněhových podmínek oblíbené, ovšem neoficiální, lyžařské běžecké tratě a v létě stezky pro jezdce na koních či pro cyklisty.

Zajímavé pozemky v členitém terénu koupila před 15 lety zejména od Grégových paní Anna Němčáková z Přerova, postavila si zde chatu, zřídila studnu, pozemky oplotila, osadila a plně, zejména ovocnářsky, využívala až do nedávna. Četné zvířectvo kolem ní bylo samozřejmostí, stejně jako návštěvy místních přátel i jejich někdejších vietnamských svěřenců, které kdysi vedla jako vychovatelka a kteří převážně úspěšně legálně podnikali v Přerově, zejména s asijskou kuchyní v gastronomii.

Na Kokory a jejich obyvatele vlídně „dohlížela“ shora, přátelila se s jejich stálými obyvateli i dalšími chataři a dokonce opakovaně psala i do Kokorských novin. Jako důchodkyně byla velmi čilá i kritická a neustále drobně i ve větším měřítku investovala a dávala se nejen do celé hanácké roviny, ale i do budoucnosti optimisticky. Zejména pohledy do kraje a na Kokory z Kazňova doslova milovala a na této své „samotě“ pobývala nejraději.

Naše vnoučata ji bezelstně říkala „paní rančerko“ či „paní farmářko“. Její kocour Toník, psíci pouliční rasy a zejména oblíbená kozička Rozárka (za ta léta dala 28 kůzlat), to vše ke Kazňovu a populární a oblíbené paní Němčákové neodmyslitelně patřilo.

Bohužel někteří z místních, kteří na „ranč“ pobesedovat a popovídat si pravidelně docházeli, postupně odešli na věčnost a tak je domácí paní (jejíž zdravotní stav se v posledním roce silně zhoršoval) v letošním roce následovala. Opět jedna z rázovitých kokorských postav (i když trvalé bydliště měla v Přerově) z naší pospolitosti zmizela. Její zamyšlení a laskavé rady i lidová výřečnost a životní zkušenosti jejich osmi desítek let, nám i Kazňovu budou chybět. Kš

Z KOKORSKÉ ŠKOLY

Plný sál. Školní akademie. Foto archiv školy.

Vracíme se ještě k závěru školního roku 2010/11. Také o tom, jaké zajímavé školní tituly žáci kromě vysvědčení získali, nám napsala v hlubokých prázdninách paní ředitelka. Vzhledem k nečekanému posunu termínu vydání KN

zařazujeme tentokrát příspěvky školy z technických důvodů na závěr tohoto čísla, rozhodně však ne proto, že by u nás byla škola na posledním místě.

ŠKOLNÍ AKADEMIE

28. června 2011 přivítali na školní akademii občany Kokor Maruška a Lucka Suchánkovy, žákyně 9. třídy, které je také celým programem provázely. Novinkou letošní školní akademie bylo oceňování žáků jednotlivých tříd v různých kategoriích. A protože škola není jen o prospěchu, zamysleli jsme se společně nad žáky, kteří si ocenění zaslouží a proč. A jak to dopadlo, posuďte sami.

Kategorie a ocenění žáci:

Dobré srdce: Darina Grossmannová (6. r.),
Tereza Vitoslavská (7. r.),
Iveta Nováková (8. r.),
Marie a Lucie Suchánková (9. r.)

Nejlepší počtář: Matyáš Štefán (1. r.), Vilém Hluší (2. r.),
Tomáš Válek (3. r.)

Vzorná pískařka: Anežka Jurečková (1. r.),
Zuzana Ogurčáková (2. r.)

Nejlepší zpěvačka: Lucie Mandrholcová (5. r.)

Umělkyně třídy: Nikola Drobná (4. r.)

Sportovec třídy: Šimon Dobeš (1. r.)
Ondřej Marek (2. r.)
Jaroslav Jumík (3. r.)
Jan Majárek (4. r.)
Jan Kudlíčka (5. r.)

Nejlepší žák 2. třídy: Štěpán Mačák

Maliř třídy: Martin Polák (1. r.)

Nezapomnětlík: Miroslav Telíšek (2. r.)
Michal Eliáš (2. r.)
Martina Tomášková (2. r.)
Veronika Kubíčková (5. r.)

Předávání se prolínalo pestrým programem školní akademie. V jejím závěru se celá škola rozloučila písní Děti ráje. Děkujeme paní Marcelce Lakomé za ozvučení, čas a trpělivost při přípravě a samotném průběhu naší akademie.

Marie Kondlerová

Poznámka redakce: Šéfredaktor KN by velmi rád také získal titul „NEZAPOMNĚTLÍKA“, ale takových je nás možná víc.

ZŠ A MŠ KOKORY - CO BYLO

Závěr školního roku 2010/2011 červen

- 13. 6. – Chemická olympiáda
- 14. 6. – schůzka s rodiči budoucích prvňáčků, rozloučení se školáky
- 14. 6. – 16. 6. - projekt 3. třídy – Poznávejme mikroregion (pěšky i na kole Brodek, Majetín, Lhotka)
- 15. 6. – tradiční exkurze 9. třídy do Muzea ropy v Hodoníně
- 20. 6. – 24. 6. - Škola v přírodě pro I. stupeň v indiánském duchu v Rožnově pod Radhoštěm, týden výletů II.
- 23. 6. – výlet MŠ do Galaxie ve Zlíně
- 27. 6. – II. stupeň na Přírodovědném jarmarku v Olomouci
- 28. 6. – Školní akademie
- 29. 6. – Slavnost vysvědčení – 9. třída
- 30. 6. – společné setkání I. + II. stupně, zdravotice tříd vycházejícím žákům

Jdeme navštívit právě na zmíněnou akademii. To bylo, ale brzy už nastoupíme do dalšího školního roku. Foto redakce.

VAVŘINEC – PRVNÍ PODZIMEC

Letos je to všechno nějak přeházené. Už prvního července byl podle kvetoucích jiřin vlastně podzim. V době, kdy vyjdou srpnové KN už opravdu ten Vavřinec nastupuje (10. srpna), pálenice ve Velkém Týnci už pálí o sto šest třešně, sbírají se špendlíky a také meruňky už jsou v bečce. Cibule má slupek velmi málo a to by podle pranostik ukazovalo na mírnou zimu. Ale zásoby paliva být musí, ať už je to dřevo, uhlí, či peníze na plyn, nebo elektřinu. Ti co zateplovali fasády, jsou v poklidu. Zkrátka, až se zima zeptá, co dobrý hospodář odpoví? Ale ještě je čas ledacos dohonit.

Foto: Zásoby pro vytápění redakce KN.

Kš

Redakční rada KN dne 26. 7. 2011

ODNOCENÍ MINULÉHO ČÍSLA

KN NA WEBU, oprava, poznámky, barva

OBSAH SRPNOVÝCH KN Uzávěrka, tisk, distribuce do hodů

ÚVODNÍK

Z OBECNÍHO ÚŘADU SLOVO STAROSTKY

ZASTUPITELSTVO

MOST

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

BOHUMIL HUČÍN

MOBILNÍ DŮCHODCI XXI. STOLETÍ

ŠKOLA KOKORY

KRMIVA KOKORY

POŠTOVNÍ HOLUBI

AKCE HASIČŮ Opsat memoriál ?

VÝSTAVBA A OTEVŘENÍ TENISOVÉHO KURTU

MALÁ KOPANÁ NA ZÁJEZDU, NOVÁ SEZÓNA

POUŤ NA SV. HOSTÝN

Z MINULOSTI NELEŠOVIC

KN NA STRÁNKÁCH OBCE

SRAZY SPOLUŽÁKŮ

AKCE KOLEM HODŮ, KOKORSKÝ SILÁK, CENY

MARATON ZUMBY V KOKORÁCH, HÁZENÁ , KONEC HÁZENÉ

PROVOZ TENISOVÉHO KURTU. Zkušební provoz

Podmínky dnes, turnaj hody

Kokorský brósek

OBRÁZKY FOTO TEXT PŘÍLOHA

Sokolky po válce

Boží tělo

První a třetí v atletice

Před 50 lety „Rokla“

V Pustějově Přerovsko